

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شاعر گرامی یاد "توخی"، ویراستاری و ارسال: احمد پوپل
۱۴ نومبر ۲۰۲۲

به : رفیق مادر (فاطمه سعیدی شایگان)

" چریکهای فدائی خلق ایران "

" چریکهای فدائی خلق ایران "

- خلق در بند پاسداران باور های مُحتر -

به ستایش می نشینم شما را؛

که در آن سالها، در آن هنگام،

که سران پرشور،

سر شان را نهاده بودند، بر زانوی سکوت و حشمترا

ولب دوخته شدگان

تابوت سنگین فریادهای زمان را

می کشیدند بر دوش

و مکان، همچنان،

نشسته بود به سوگِ زمان.

در آن سالها، در آن هنگام

که آیت الله های امروزین

- این رباتک های " نظم نوین "-

نهاده بودند، بر کمرگاه منبر هایشان،

نطح خونین جلاد را به جای زین

ولاژوردین سنگ مقدس آزادی را

کرده بودند فرش راه سُم اسپهانشان

و نیز، مهرهٔ تسبیح صفاتِ ذاتِ " آریا مهر " شان
وبا انداختنِ هر لاژودین مهره،
" شهنشاه " را به نیایش می نشستند
ویرای ... آزادی طلبِ آمرزش می کردند.

وشاه؛ - این کبریای بی همتا -
که خود، هماره سر تسلیم و رضا
می نهاد بر آستان " سیا "
و؛ اما

در سر زمینش (ایران)
که می لمید بر تختِ عز و جاه
می شد جلادِ مردمش
زبان لب دوخته شدگان را می بُرید؛
سر هایشان را نیز

در آن سالها، در آن هنگام
که کوره های آتشرای دلیران،
سرد بود و خموش،
و هر خانه ماتمسرا بود و هر مسجد؛
پرستشگاه شاه.

از نخستین "جرقه " ای (۱) تفنگ " چریک "
بر خاست " حریق " انقلابِ ایران
از لبان، و اشد بخیه های سکوتِ زمان
رها شد، عقابانِ تیز پر زبانها؛
از تنگنایِ قفسِ دندانها:

« چریکهای فدائی خلق ایران! »

« چریکهای فدائی خلق ایران! »

« به یاری ما بشتابید » (۲)

"چریکهای فدائی خلق ایران": به تاریخ ۱۲ می ۲۰۰۶ به خاطر شخصیت برجستهٔ جنبش کمونیستی کشور برادرو همسایه ما ایران" رفیق مادر" (فاطمه سعیدی شایگان) عضو برجسته و سابقه دار چریکهای فدائی خلق ایران - که در محفلی در المان، در حضور شخص خودش از ایشان قدر دانی و تجلیل به عمل آمد- سروده شده است. درج شماره ۸۵ " پیام فدائی " خرداد ماه ۱۳۸۵ می باشد.
۱ - " از یک جرقه حریق بر می خیزد " (صدرمانو آثار منتخب، جلد اول صفحه ۱۷۵)

۲ - سراینده این شعر (پ. رتبیل) نام مستعار رفیق توخی در گیر و دار انقلاب سال ۱۳۵۷، از طریق امواج رادیوی ایران در کابل که جریانات را تعقیب می کرد؛ می شنید که گوینده در رادیو، با صدای رسا می گفت: " چریکهای فدائی خلق! چریکهای فدائی خلق! به یاری ما بشتابید، رادیو تلویزیون ملی ایران در محاصره گارد شاه قرار گرفته... " و مدتی بعد آوازی به گوش می رسید : " چریکهای فدائی خلق! چریکهای فدائی خلق! محاصره شکست از شما تشکر می کنیم..."